

ŠRD Kosec, Škofljica

Poročilo z 2. pohodniškega izleta – Vremščica

Kam:

- Vremščica je eden izmed zadnjih tisočakov na poti od Nanosa proti slovenskemu Primorju in je s svojo višino 1027 m le za en meter nižja od jugozahodnje ležečega Slavnika. Poznana je po prostranih kraških travnikih, na katerih so pogoste narcise, potonike in perunike. Njena značilnost je tudi prostran pogled, saj je daleč najvišji hrib daleč naokoli. Na vrhu je postavljena razgledna plošča.
- Škocjanske jame spadajo tudi v svetovnem merilu med najpomembnejše naravne vrednote, saj so nenazadnje uvrščene v seznam Unescove svetovne naravne dediščine. Predstavljajo izjemno zanimiv ponor Reke, ki se na poti proti Jadranskemu morju globoko zareže v kraško kamnino ravno pod vasjo Škocjan.

Kdaj: v soboto, 11.05.2008; odhod ob 7.00 h , prihod ob 19.00 h

Udeleženci: Boštjan in Sarah Briški, Petra Draškovič, Marko in Nina Arnuš, Janja Prelovšek, Mitja Prelovšek, Mirijam Černe

Potek poti:

- Z avtom do izhodišča poti: Škofljica – Postojna – Divača – Škocjan
- Pohodniška pot: Škocjan (424 m) – Vremščica (1027 m) – Škocjan
- Z avtom proti domu: Škocjan – Divača – Postojna – Škofljica

Časovni potek:

- 8:30 start s parkirišča pri vhodu v Škocjanske jame
- 9:00 prihod v vas Gradišče pri Divači
- 11:30 prihod na makadamsko cesto Senožeče-Vremščica
- 12:45 vrh Vremščice
- 15:15 prihod v vas Vreme
- 16:30 prihod v vas Škocjan
- 17:00 prihod na izhodišče poti

Skupaj pešpot: 8,5 h

Opis poti:

Pot smo začeli s parkirišča na vhodu v Škocjanske jame. Pot nas mimo informacijskega središča najprej popelje na razgledno ploščad nad Veliko dolino, od koder je eden izmed naslikovitejših pogledov na ponor Reke. Pogled nam preko ponornega dela seže prav nad vso dolino reke Reke do najbolj izrazitega vrha v ozadju – Snežnika (1796 m). Seveda pa nam pogled proti vzhodu kaže tudi na skrajni cilj naše poti – Vremščico.

Od razgledišča nad Škocjanskimi jamami nadaljujemo po označeni planinski poti do vasi Gradišče pri Divači (434 m n.v.), kjer so imeli že v predrimskem času ljudje svoja bivališča (od tod izhaja tudi ime vasi). Pot nas vodi mimo vaške cerkve proti Ležeškemu Gabrku. Gre za klasični kraški ravnik brez površinsko tekoče vode, zato apnenec prekriva tanka plast prsti, na njej pa se je razvilo tipično kraško travno rastje. Med rožami smo imeli priložnost opazovati številne narcise, orhideje in glavnice. Travnato rastje nekoliko moti le letališče, ki je postavljeno na Gabrk. Iz travnikov kmalu preidemo v borov gozd, prečimo železnico Pivka-Divača, nato pa se kraški ravnik postopoma začne vzpenjati v pobočja Vremščice. Le-ta so sprva gozdnata, proti vrhu pa so zaplate travnikov vse pogostejše. Če so narcise proti vrhu dobivale vse bolj zaprto podobo, pa so se med njimi čedalje pogosteje pojavljale perunike. Ko dosežemo greben, nadaljujemo proti jugovzhodu po grebenski makadamski cesti. Planinska pot po nekaj 100 m zavije z nje na travnata pobočja Vremščice. Redke zaplate bukovega gozda in mestoma kar precej strma pot proti vrhu nas na koncu pripelje prav na vrh razglednega hriba, kjer nam prepoznavanje točk na horizontu olajša razgledna tabla.

Ker bi bilo vračanje po isti poti naporno, smo raje izbrali pot proti Famljam. Sprva se za dober kilometer vrnemo po grebenski poti, nato pa na označenem križišču planinskih poti zavijemo proti zahodu. Planinska pot po pobočju Vremščice nas pripelje do asfaltirane ceste Košana-Dolnje Ležeče, kjer zavijemo v meri proti Dolnjim Ležečam. Po kilometru in pol se od nje zopet odcepimo na planinsko pot, ki nas pripelje do železniške proge Pivka-Divača. Progo previdno prečkamo in še okoli 10 minut nas loči do naselja Famlje. Ravno tu začne Reka svoj divji tok po soteski proti Škocjanskim jamam. Sprva je pot speljana tik ob reki, nato pa zaradi ozkosti zavije na višje ležečo teraso. Pod gradom Školj se znova vrnemo v sotesko Reke, od koder nas loči do vasi Betanja oz. Škocjan le še dobre pol ure hoje. Pot do izhodiščnega parkirišča poteka po asfaltirani cesti skozi sam center Regijskega parka Škocjanske jame. V kolikor nas pot ni preveč utrudila in v kolikor nismo prepozni, si lahko za konec ogledamo še podzemni svet Škocjanskih jam.

Čeprav je pot časovno precej dolga in torej dokaj zahtevna, nam številne drobne zanimivosti ob poti zlasti v cvetoči pomladi precej popestrijo hojo. Večja mera previdnosti je potrebna v poletnem času, saj nas lahko vročina zelo utruji, vode pa ni moč dobiti vse od Gradišča pri Divači do naselja Famlje.

Vreme: sončno, v popoldanskem času kopasta oblačnost

Prevoz: lasten

Fotografije: Petra Draškovič, Boštjan Briški, Mitja Prelovšek

Za Društvo Kosec M. P.

Škofljica, 22. 09. 2008